

ਮੈਮੁਸਲਮਾਨਹਾਂ¹

ਪ੍ਰੋਫੇਸਰ. ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਿ ਇਬਰਾਹੀਮ
ਅਲ-ਹਮਦ ਦੇ ਕਲਮ ਤੋਂ

---

¹ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਤਗੀਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ

(ح)

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٥ هـ

الحمد ، محمد بن إبراهيم

أنا مسلم - بنجاشي . / محمد بن إبراهيم الحمد ؛ جمعية خدمة
المحتوى الإسلامي باللغات - ط. ١. - الرياض ، ١٤٤٥ هـ

١٩ سم × ٩١ ص

ردمك: ٩٧٨-٦٠٣-٨٤٤٢-٢٨-٩

١٤٤٥ / ١٨١٩٣

شركاء التنفيذ:

دار الإسلام دار الإسلام رؤاد الترجمة جمعية الربوة المحتوى الإسلامي

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

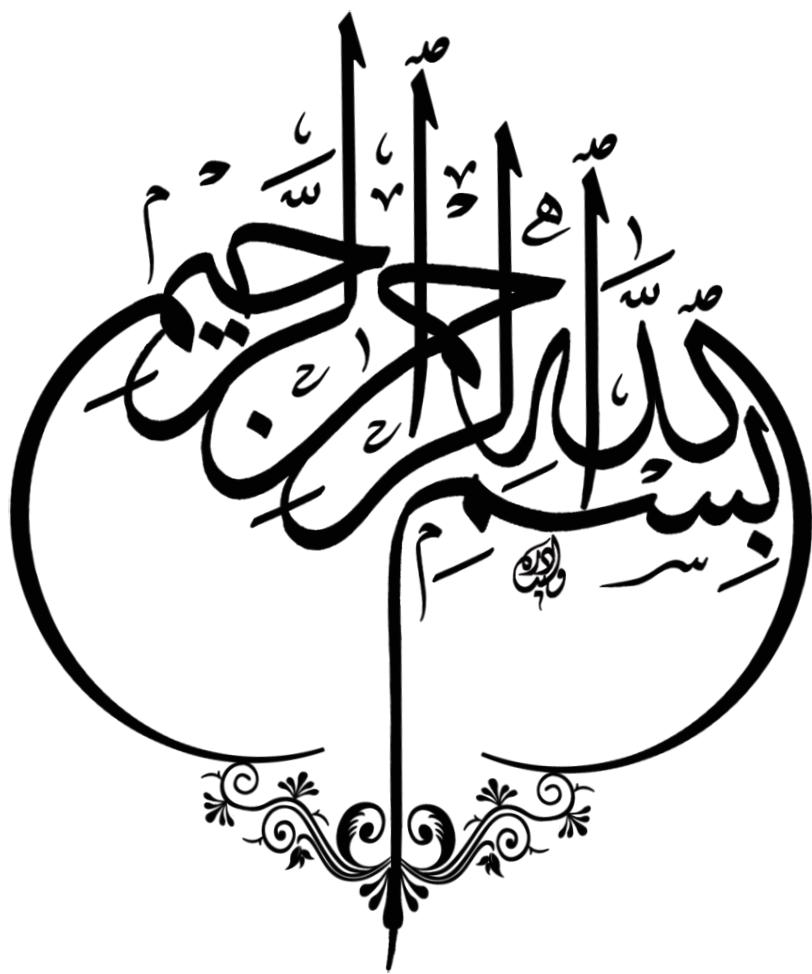
📞 Telephone: +966114454900

✉️ ceo@rabwah.sa

✉️ P.O.BOX: 29465

📞 RIYADH: 11557

🌐 www.islamhouse.com

ਮੈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਾਂ ,

ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਇਸਲਾਮ ਹੈ, ਇਸਲਾਮ ਇੱਕ ਮਹਾਨ, ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਪੈਰੰਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਤੱਕ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉੱਚੇ ਅਰਥਾਂ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਮੁੱਲਾਂ ਨੰਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ, ਅਧੀਨਗੀ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਸਮਵਹ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸਲਾਮਤੀ, ਖੁਸ਼ੀ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਆਰਾਮ। ਇਸੇ ਲਈ ਇਸਲਾਮੀ ਸ਼ਰੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਕਸਰ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਅੱਲਾਹ ਤਾਅਲਾ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਲਾਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੰਨਤਿਆਂ ਦਾ ਸਲਾਮ ਵੀ (ਸ਼ਾਂਤੀ) ਹੈ, ਸੱਚਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਜੁਬਾਨ ਅਤੇ ਹੱਥ ਤੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ। ਇਸਲਾਮ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਭਲਾਈ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਪਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਮਾਰਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ, ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਆਖੀਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਜੋ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਾ ਨਸਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ

ਰੰਗਾਂ ਨਾਲੋਂ , ਸਗੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਇਮਤਿਆਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲੈਵਾ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਸਾਧਾਰਨ ਰੂਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਫਿਤਰਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ; ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਚੰਗਿਆਈ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਇਬਾਦਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਭਟਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਧਰਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਾਲਣਹਾਰ, ਰੱਬ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਧਰਮ, ਇਸਲਾਮ, ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰੰਗਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਪ੍ਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਦਾ ਰਹਿਣ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਲੇ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਧਰਮ, ਇਸਲਾਮ, ਮੈਨੂੰ ਭਲਾਇਆਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੁਰਾਇਆਂ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨਾਹੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਪਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ

ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਪਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਦੁਖੀ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਰੱਬ ਦੀ ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਨਰੋਲ ਤੌਹਦੀ। ਮੈਂ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰੱਬ ਮੇਰਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸੱਚਾ ਮਾਅਬੂਦ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਅੱਲਾਹ ਤਾਅਲਾ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਡਰ, ਉਸਦੇ ਇਨਾਮ ਦੀ ਉਮੀਦ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਅਤੇ ਇਹ ਏਕ ਈਸ਼ਵਰਵਾਦ ਅੱਲਾਹ ਤਾਅਲਾ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰਗੰਬਰ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਰਿਸਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਮੁਹੰਮਦ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਸਿਲਸਿਲਾ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਕੜੀ ਹੈ; ਅੱਲਾਹ ਤਾਅਲਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੰਸਾਰਾਂ ਲਈ ਰਹਿਮਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ, ਅਤੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਬੁੱਵਤ ਅਤੇ ਰਿਸਾਲਤ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਸੰਦੇਸ਼ਟਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਨਬੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਆਮ ਧਰਮ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਜੋ ਹਰ ਸਮੇਂ, ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਕੌਮ ਲਈ ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ, ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨਬਿਆਂ ਤੇ ਰਸੂਲਾਂ, ਨੂਹ, ਇਬਰਾਹੀਮ, ਮੂਸਾ, ਈਸ਼ਾਵ, ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ।

ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਸਮਾਨੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਮਹਾਨ, ਜੋ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਕੁਰਾਨ ਹੈ, ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਮੈਨੂੰ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲੇਗਾ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ, ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਦੇ ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮੈਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ, ਭਰੋਸਾ, ਧੀਰਜ, ਅਤੇ ਜੋ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਪਛਤਾਵਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨਾਲ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਿਆ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਸਭ ਕੁਝ ਅੱਲਾਹ ਤਾਅਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਾਰਨ ਲੈਣੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਇਸਲਾਮ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਨੈਤਿਕਤਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੀ

ਛਾਤੀ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਉਪਯੋਗੀ ਮੈਂਬਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਹਨ: ਅੱਲਾਹ ਤਾਅਲਾ ਦੀ ਨਿਰੋਲ ਤੌਹੀਦ, ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਰੋਜ਼ਾਂ ਨਮਾਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਨਾ, ਆਪਣੇ ਮਾਲ ਦੀ ਦੌਲਤ ਦੀ ਜ਼ਕਾਤ ਅਦਾ ਕਰਨਾ, ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਰੋਜ਼ੇ ਰੱਖਣਾ, ਜੋ ਰਮਜ਼ਾਨ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੱਕਾ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੱਜ ਕਰਨਾ। ਜਿਹੜੇ ਹੱਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।

ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਿਸਦਾ ਮੇਰੇ ਧਰਮ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਦਿਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕੁਰਾਨ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਰੱਬ ਦਾ ਕਲਾਮ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ, ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਭਾਸ਼ਣ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਂ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਮਨ ਨੂੰ ਸਕੂਨ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਅਰਬੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਬੋਲਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਜੋ ਸੀਨੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਅੱਲਾਹ ਤਾਅਲਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ, ਉਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਛੋਟੇ-ਵੱਡੇ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਮੰਗਣਾ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਿਲੋਂ ਉਸਦੀ ਉਪਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਦਿਲ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅੱਲਾਹ ਤਾਅਲਾ ਦੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯਾਦ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਪੈਰਿਬਹਾਰ . ਰੱਬ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਮਤੀ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ . ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਸਿਖਾਇਆ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਹਨ: ਕੁਰਆਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਲਾਮ ਚਾਰ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਜੋ ਹਨ: (ਸੁਬਹਾਨਲਾਹ, ਵੱਲ ਹਮਦਿਲਿਲਾਹ, ਵਾ ਲਾਇਲਾਹ) ਇੱਲਲਾਹ , ਵੱਲਾਹੁ ਅਕਬਰ , ਰੱਬ ਦੀ ਵਡਿਆਈ, ਅੱਲਾਹ ਤਾਅਲਾ ਦੀ ਉਸਤਤ ਹੋਵੇ, ਅੱਲਾਹ ਤਾਅਲਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਸੱਚਾ ਮਾਅਬੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਲਾਹ ਤਾਅਲਾ ਮਹਾਨ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ (ਅਸਤਗਫ਼ਿਰੁਲਾਹ, ਵਲਾ ਹੱਵਲਾ ਵਲਾ ਕੁੱਵਤਾ ਇੱਲਾ ਬਿੱਲਾਹ, ਮੈਂ ਅੱਲਾਹ ਤਾਅਲਾ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅੱਲਾਹ ਤਾਅਲਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ)।

ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੀਨੇ ਤੇ ਅਦਭੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਿਲ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਉਤਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸਲਾਮ ਮੈਨੂੰ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮਾਨਵਤਾ ਅਤੇ ਮਾਣ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਤੇ ਅੰਗਾਂ

ਨੂੰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਾਂ ਜੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਾਂ ।

ਇਸਲਾਮ ਮੈਨੂੰ ਦਇਆ, ਚੰਗੇ ਵਿਹਾਰ, ਦਿਆਲੂ ਵਿਵਹਾਰ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਆਲੂ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਕਥਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਸਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ। ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦਿਆਲੂ ਹੋਵਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜੋ ਚੰਗਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੁੜਾਪੇ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣ, ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸਲਾਮੀ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਕਦਰ, ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਪੇ ਜਿੰਨੇ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਬਿਮਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਪਾਹਜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਓਨੇ ਹੀ ਆਦਰ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਧਰਮ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਇਸਲਾਮ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹਨ। ਮੁਸਲਿਮ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਚੁੰਘਾਉਣ, ਦੇਖਭਾਲ

ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਅਤੇ ਭਰਾਵਾਂ ਲਈ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਠੰਢਕ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਉਸ ਤੋਂ ਹੱਦ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਮੁਹੱਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਘੇਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਹੱਥ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਜੁਬਾਨਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਵੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅੱਖਾਂ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਜੇ ਉਹ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅੱਲਾਹ ਤਾਅਲਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਗੁਆਂਢੀ ਵਜੋਂ ਪਤੀ ਦੇ ਘਰ ਰਹੇਗੀ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਆਦਰ ਕਰੇ, ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਆਲੂ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚੇ।

ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਮਾਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਅੱਲਾਹ ਤਾਅਲਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਅੱਲਾਹ ਨਾਲ ਸੰਗਤ (ਸ਼ਿਰਕ) ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਜੇ ਉਹ ਭੈਣ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੂੰ ਰਿਸਤੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ, ਉਸ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਮੁਹੱਬਤ ਅਤੇ

ਹਮਦਰਦੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਮਾਸੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਦਰ ਅਤੇ ਪਾਲਣ ਪੇਸ਼ਣ ਵਿਚ ਮਾਂ ਵਾਂਗ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਨਾਨੀ, ਜਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਔਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਮੁੱਲ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ, ਪੋਤੇ-ਪੇਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਮੰਗ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰਾਇਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੈ ਜੋ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਜਾਂ ਆਣ-ਜਾਣ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਨਿਗਾਹ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਆਮ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ।

ਮੁਸਲਿਮ ਸਮਾਜ ਅਜੇ ਵੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਮੁਸਲਿਮ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਫਿਰ, ਇਸਲਾਮ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ, ਕਿਰਾਏ, ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਖਣ, ਮਿਖਾਉਣ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਦੇ

ਧਰਮ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਪਾਪ ਛੁਡਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮਰਦ ਜਾਂ ਔਰਤ.

ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਸ ਕੇਲ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਖਾਸ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਅਨੁਭੂਲ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ, ਭੈਣਾਂ, ਚਾਚੇ, ਚਾਚੀ, ਮੇਸਾ, ਮੇਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸੋਚ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ, ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ, ਉਦਾਰਤਾ, ਹਿੰਮਤ, ਸਿਆਣਪ, ਸੰਜਮ, ਧੀਰਜ, ਭਰੋਸੇਮੰਦਤਾ, ਨਿਮਰਤਾ, ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ, ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਚੰਗੇ ਪਿਆਰ, ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ, ਗਰੀਬਾਂ ਲਈ ਦਿਆਲਤਾ, ਬਿਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ,

ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾ ਕਰਨਾ, ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮਿਲਣਾ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ।

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਨਾਮਤਿਕਤਾ, ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਘਿਣਾਉਣੇ ਕੰਮਾਂ, ਵਿਭਚਾਰ, ਭਟਕਣਾ, ਹੰਕਾਰ, ਈਰਖਾ, ਨਫਰਤ, ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਨਿਰਾਸਾ, ਉਦਾਸੀ, ਝੂਠ, ਨਿਰਾਸਾ, ਕੰਜੂਸੀ, ਆਲਸ, ਕਾਇਰਤਾ, ਇੱਕ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਰਜਦਾ ਹੈ। , ਲਾਪਰਵਾਹੀ, ਮੁਰੱਖਤਾ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਕਾਰ ਗੱਲਾਂ, ਭੇਦ ਜਾਹਰ ਕਰਨਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ, ਵਾਅਦੇ ਤੋੜਨਾ, ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ, ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਤੋੜਨਾ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ, ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ।

ਇਸਲਾਮ ਮੈਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਪੀਣ, ਨਸੇ ਲੈਣ, ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਜੁਆ ਖੇਡਣ, ਚੇਰੀ ਕਰਨ, ਧੋਖਾ ਦੇਣ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਸੂਸੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਟਰੈਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਵਰਜਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਧਰਮ, ਇਸਲਾਮ, ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਅਮਾਨਤਦਾਰੀ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕੀਤੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਫਿਰਦੋਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੇਰੀ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ

ਇਸਦੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਪਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ।

ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਜਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਾਲ ਮਾਰਨ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਮਲੇ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨੁ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਜ਼ਬਾਨੀ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨਾ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨਾ, ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸਲਾਮ ਧਰਮ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਸੋਚ, ਖਰੀਦਣ, ਵੇਚਣ, ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ਾਈ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਖਾਣ-ਪੀਣ, ਕੱਪੜੇ ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਵਰਜਿਤ ਕੰਮ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਨਾਹੀ ਵਾਲੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪੈਸੇ, ਖੁਸ਼ਗਲੀ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਜਾਂ ਤਰਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਉਹ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਬਿਪਤਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਵਿਚ ਰਹਿਣਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਕੁਝ ਉਹ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਚਿੰਤਾ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ।

ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਮੈਨੂੰ ਖਾਣ-ਪੀਣ, ਸੌਣ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਮੈਨੂੰ ਖਰੀਦਣ-ਵੇਚਣ ਅਤੇ ਹੱਕ ਮੰਗਣ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਧਰਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੁਲਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਚੰਗਾਈ ਪਹੁੰਚੇ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੌਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ

ਧਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। ਮੁਸਲਮਾਨ - ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ . ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕੇ 'ਤੇ ਵਿਵਾਹਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸਲਾਮ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਨੇਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀਆਂ ਸੂਖਮਤਾਵਾਂ ਸਿਖਾਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਵਰਜਿਆ ਜੋ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਮਾਜਿਕ ਬਣਤਰ, ਆਤਮਾ, ਦਿਮਾਗ, ਧਨ, ਇੱਜਤ ਜਾਂ ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬੀ ਅਤੇ ਨੇਕ ਬਖਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹਾਂ, ਉਨਾਂ ਹੀ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨੇਕ ਬੱਖਤੀ ਘਟਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹਾਂ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਮੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਮੇਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮੇਰੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਗਲਤੀਆਂ, ਕਮੀਆਂ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਤੋਬਾ ਕਰਨ, ਮਾੜੀ ਮੰਗਣ ਅਤੇ ਅੱਲਾਹ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁਲ੍ਹਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪਛਤਾਵਾ

ਮੇਰੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਰੱਬ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੇਰੇ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸਲਾਮੀ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਨੈਤਿਕਤਾ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਪਵਿੱਤਰ ਕੁਰਾਨ ਅਤੇ ਸੁਨਨਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ: ਜੇਕਰ ਕੋਈ, ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਇਸਲਾਮ ਧਰਮ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕੇਗਾ। ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਧਰਮ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਮਨੁੱਖੀ ਖੁਸ਼ਗਾਲੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਭਟਕਣ ਲਈ . ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਸੀ . ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣਦੀ

ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਭਟਕਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਭਟਕਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਲਾਮ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਜਿਆ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਲਿਆਇਆ ਉਸ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਰੋਕਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ, ਨਿਆਂ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਅਤੇ ਦੁਜਿਆਂ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਇਸ ਧਰਮ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸ਼ਰਧਾ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਦਿਲ ਭਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਨੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁਰਾਈ ਜਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੱਸਤੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਲੋਕ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਵੈ-ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ ਵਿਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਤੇ ਲਿਆਇਆ। ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਦੂਰ ਦੇ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਹਿਮਤ ਅਤੇ ਅਸਹਿਮਤ ਹਨ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਖੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਭਟਕ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬੇਇਨਮਾਫ਼ੀ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹਰ ਇੱਕ ਗੈਰਮੁਸਲਿਮ (ਭਰਾਵਾ ਅਤੇ ਭੈਣ) ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਦਾ ਹੈ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਜੋ ਉਤਸੁਕ ਹੈ।

ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸਲਾਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੱਚਾ ਰੱਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਰੱਬ ਦੇ ਰਸੂਲ ਹਨ। ਉਹ ਇਸਲਾਮ ਧਰਮ ਦਿਆਂ ਉਹਨਾਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ ਜਿਸ ਰਾਗੀਂ ਉਹ ਉਹ ਕਰੇ ਜਿਸਦਾ ਰੱਬ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਹ ਸਿੱਖਦਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਨਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਨਾਲ ਉੱਚਾ ਦਰਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।